

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραϊμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

~Πολλές φορές την
ημέρα έρχεται ο
Χριστός και σου
χτυπάει, αλλά εσύ
έχεις δουλειές...

Πνευματικές νουθεσίες
Αγίου Αμφιλοχίου της
Πάτμου

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 26—31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΣΤ' Λουκά, Λουκ. 8: 26-39
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου, Μεγαλομάρ.
Μυροβλήτου

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΕΤΑΡΤΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγίας Σκέπης, Έπέτιος του ΌΧΙ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ
1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Έπιστολή— Α' Κορ. 12: 27—13: 8
Ευαγγέλιο— Λουκ. 16: 19-31

ΠΩΣ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗΚΕ Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ

Στα χρόνια του βασιλέως Λέοντος του Μεγάλου (457-474 μ. Χ.) ζούσε στην Κων/πολη ο όσιος Ανδρέας, ο κατά Χριστόν σαλός. Σαλός είναι ο τρελλός και κατά Χριστόν σαλοί ονομάζονται κάποιοι άγιοι, οι οποίοι κάνανε κάποια περίεργα και παράλογα πράγματα, με απώτερο σκοπό να τους θεωρούν παλαβούς ή παλιανθρώπους και να μη τους τιμούν οι άνθρωποι· και έτσι αυτοί να ζουν με ταπείνωση και στην αφάνεια. Μια νύχτα που γινότανε αγρυπνία στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών, ο όσιος Ανδρέας μαζί με τον μαθητή του Επιφάνιο, που έγινε αργότερα πατριάρχης Κων/πόλεως (520-536 μ. Χ.), είδαν την Υπεραγία Θεοτόκο οφθαλμοφανώς, όχι σε όραμα, να μπαίνει από την κεντρική πύλη του ναού. Την συνόδευσαν οι Ιωάννης ο Πρόδρομος και Ιωάννης ο Θεολόγος και πλήθος αγγέλων. Αφού μπήκε μέσα στο ναό προχώρησε στον σολέα. Εκεί γονάτισε και προσευχήθηκε πολλή ώρα με θερμά δάκρυα υπέρ της σωτηρίας των πιστών, ενώ την βλέπανε μόνο ο Ανδρέας και ο Επιφάνιος. Αφού προσευχήθηκε για πολύ η Θεοτόκος σηκώθηκε και μπήκε μέσα στο ιερό, όπου φυλασσόταν το μαφόριο της δηλαδή το τσεμπέρι της, το πήρε στα χέρια της και βγαίνοντας έζω το άπλωσε πάνω από τους πιστούς, για να δείξει ότι τους σκέπει και τους προστατεύει.

Αυτό είναι το γεγονός το οποίο στάθηκε αφορμή η Εκκλησία μας να καθιερώσει την γιορτή της αγίας Σκέπης δηλαδή τη γιορτή προς τιμή της Παναγίας, η οποία σκεπάζει (σκέπει) και προστατεύει το λαό του Θεού και φωτίζει τους πιστούς στο δρόμο για την τελείωση. Μας σκεπάζει με τις προσευχές της, με τις παρακλήσεις της και με τα δάκρυά της. Η Παναγία μας άπλωσε το μαφόριο της εντός του ναού και σκέπασε όσους αγρυπνούσαν και προσευχόταν. Με την ενέργεια αυτή θέλει να πει ότι πρέπει να έχουμε ουσιαστική σχέση με την Εκκλησία για να μας σκεπάσει με τις πρεσβείες της. Την εορτή της αγίας Σκέπης τη γιορτάζουμε κάθε χρόνο στις 28 Οκτωβρίου.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940

Δεν είναι τυχαίο ότι οι δύο σημαντικότερες εθνικές γιορτές του έθνους μας έχουν το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό να συνεορτάζονται με μία γιορτή της Παναγίας. Την 25η Μαρτίου γιορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και την 28η Οκτωβρίου την Αγία Σκέπη της Θεοτόκου.

Η γιορτή αυτή μετατέθηκε από την εκκλησία μας το 1952 από την 1η Οκτωβρίου την 28η ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τη μητέρα του Θεού για τη σκέπη και την προστασία της στον αγώνα των Ελλήνων απέναντι στον αλαζονικό ιταλικό στρατό.

...../

Δεν χωράει αμφιβολία ότι η εποποιία του 1940, αποτελεί ένα θαύμα, είναι ένα από τα πολλά θαύματα στην ιστορία των Ελλήνων. Δεν μπορεί να είναι καρπός αποκλειστικά ανθρώπινου αγώνα. Η θεϊκή χάρη συνεργάσθηκε με την ανθρώπινη προσπάθεια. Και είναι δίκαιο που μαζί με τα θριαμβευτικά σαλπίσματα πάνω από τους τάφους των ηρώων, σήμαναν δοξαστικές καμπάνες για ένα “ευχαριστώ” στην Παναγία, σ’ εκείνη, στην οποία η εθνική συνείδηση απέδωσε για μια ακόμα φορά “τα νικητήρια”. Τη Σκέπη των αγωνιστών. Την Ελευθερώτρια των σκλαβωμένων.

Γιατί στα κρίσιμα χρόνια του πολέμου οι Έλληνες εμπιστεύθηκαν στα χέρια της Παναγίας τον αγώνα τους. Ζήτησαν τη μητρική προστασία της για να υπερασπιστούν τα δικά τους. Και ήταν τόσο η πίστη τους, ώστε την έβλεπαν να τους εμψυχώνει και να τους σκεπάζει, καθώς πολεμούσαν απεγνωσμένα στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου και της Αλβανίας. Η άλλοτε Υπέρμαχος Στρατηγός των Ρωμηών γίνεται η Αγία Σκέπη των αγωνιστών και το θαύμα επαναλαμβάνεται. Χάρη στην πίστη που θερμαίνει τις ψυχές τους οι μαχητές περιφρονούν τη λογική των αριθμών και αντιστέκονται στις σιδερόφρακτες εχθρικές στρατιές με ηρωισμό που κινεί τον παγκόσμιο θαυμασμό.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1940

Στο μέτωπο, σ’ όλη τη γραμμή, από τη γαλανή θάλασσα του Ιονίου μέχρι ψηλά τις παγωμένες Πρέσπες, ο ελληνικός στρατός άρχισε να βλέπει παντού το ίδιο όραμα: Έβλεπε τις νύχτες μία γυναικεία μορφή να βαδίζει ψηλόλιγνη, αλαφροπερπατητή, με την καλύπτρα της αναριγμένη από το κεφάλι στους ώμους. Τήν αναγνώριζε, τήν ήξερε από παλιά, του την είχαν τραγουδήσει όταν ήταν μωρό κι όνειρευόταν στην κούνια. Ήταν ή μάνα ή μεγαλόψυχη στὸν πόνο καὶ στήν δόξα, ή λαβωμένη της Τήνου, ή υπέρμαχος Στρατηγός.

Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης

Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280 - 284 μ.Χ. και μαρτύρησε επί των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού το 303 μ.Χ. ή το 305 μ.Χ. ή (το πιο πιθανό) το 306 μ.Χ.

Ο Δημήτριος ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογένειας στη Θεσσαλονίκη. Σύντομα ανελίχθηκε στις βαθμίδες του Ρωμαϊκού στρατού με αποτέλεσμα σε ηλικία 22 ετών να φέρει το βαθμό του χιλιάρχου. Ως αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού κάτω από τη διοίκηση του Τετράρχη (και έπειτα αυτοκράτορα) Γαλερίου Μαξιμιανού, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Διοκλητιανός, έγινε χριστιανός και φυλακίστηκε στην Θεσσαλονίκη το 303 μ.Χ., διότι αγνόησε το διάταγμα του αυτοκράτορα Διοκλητιανού «περί αρνήσεως του χριστιανισμού». Μάλιστα λίγο νωρίτερα είχε ιδρύσει κύκλο νέων προς μελέτη της Αγίας Γραφής.

Στη φυλακή ήταν και ένας νεαρός χριστιανός ο Νέστορας (βλέπε 27 Οκτωβρίου), ο οποίος θα αντιμετώπιζε σε μονομαχία τον φοβερό μονομάχο της εποχής Λυαίο. Ο νεαρός χριστιανός πριν τη μονομαχία επισκέφθηκε τον Δημήτριο και ζήτησε τη βοήθειά του. Ο Άγιος Δημήτριος του έδωσε την ευχή του και το αποτέλεσμα ήταν ο Νέστορας να νικήσει το Λυαίο και να προκαλέσει την οργή του αυτοκράτορα. Διατάχθηκε τότε να θανατωθούν και οι δύο, Νέστορας και Δημήτριος.

Οι συγγραφείς εγκωμίων του Αγίου Δημητρίου, Ευστάθιος Θεσσαλονίκης, Γρηγόριος ο Παλαμάς και Δημήτριος Χρυσολωράς, αναφέρουν ότι το σώμα του Αγίου ετάφη στον τόπο του μαρτυρίου, ο δε τάφος μετεβλήθη σε βαθύ φρέαρ που ανέβλυζε μύρο, εξ ου και η προσωνυμία του Μυροβλήτου.

Στις βυζαντινές εικόνες αλλά και στη σύγχρονη αγιογραφία ο Άγιος Δημήτριος παρουσιάζεται αρκετές φορές ως καβαλάρης με κόκκινο άλογο (σε αντιδιαστολή του λευκού αλόγου του Αγίου Γεωργίου) να πατά τον άπιστο Λυαίο.

Σήμερα ο Άγιος Δημήτριος τιμάται ως πολιούχος Άγιος της Θεσσαλονίκης.

Ένα από τα πολλά θαύματα του Αγίου είναι και το εξής. Το 1823 μ.Χ. οι Τούρκοι που ήταν αμπαρωμένοι στην Ακρόπολη της Αθήνας ετοίμαζαν τα πυρομαχικά τους για να χτυπήσουν με τα κανόνια τους, τους Έλληνες που βρισκόντουσαν στον ναό του Αγίου Δημητρίου, μα ο Άγιος Δημήτριος έκανε το θαύμα του για να σωθούν οι Χριστιανοί και η πυρίτιδα έσκασε στα χέρια των Τούρκων καταστρέφοντας και μάλιστα του μνημείου του Παρθενώνα. Για να θυμούνται αυτό το θαύμα, ο ναός λέγεται από τότε Άγιος Δημήτριος Λουμπαρδιάρης, από την λουμπάρδα δηλαδή το κανόνι των Τούρκων που καταστράφηκε.

Άπολυτίκιον

Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον, ἢ οἰκουμένη,
Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον.
Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν,
ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα,
οὕτως Ἄγιε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.